

Страни в главното производство

Жалбоподател: I.G.I. Srl

Ответници: Maria Grazia Cicenia, Mario Di Pierro, Salvatore de Vito, Antonio Raffaele

Преюдициални въпроси

- 1) Могат ли кредиторите на разделяното дружество, чиито вземания са възникнали преди разделянето и които не са предявили възражението по член 2503 от Гражданския кодекс (и следователно не са се възползвали от инструмента за защита, въведен в изпълнение на член 12 от Директивата [82/891/CEE] ⁽¹⁾), да предявят отменителен иск по член 2901 от Гражданския кодекс след извършване на разделянето, с цел то да бъде обявено за недействително спрямо тях и следователно в производството за принудително изпълнение те да се ползват с предимство пред кредиторите на дружеството правоприменик/дружествата правоприменици, както и пред самите съдружници в тези дружества?
- 2) Само до исковете относно действителността на акта за разделяне ли се отнася понятието „недействителност“, съдържащо се в член 19 от Директивата, или и до исковете, с които макар да не се засяга действителността на акта, се иска обявяването му за относително недействителен или непротивопоставим?

⁽¹⁾ Шеста Директива на Съвета от 17 декември 1982 година, приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора, относно разделянето на акционерните дружества (ОВ L 378, 1982 г., стр. 47; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 50).

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 14 юни 2018 г. — Tim SpA — Direzione e coordinamento Vivendi SA/Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Дело C-395/18)

(2018/C 301/22)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Tim SpA — Direzione e coordinamento Vivendi SA

Ответник: Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли член 57 и член 71, параграф 6 от Директива 2014/24/ЕС ⁽¹⁾ национална правна уредба, като тази в член 80, алинея 5 от Законодателен декрет № 50 от 2016 г., която предвижда изключването на икономически оператор — оферент, когато по време на процедура за възлагане на обществена поръчка се установи основание за изключване на един от тримата подизпълнители, посочени в офертата, вместо да задължи оферента да замени този подизпълнител?

- 2) При условията на евентуалност, ако Съдът приеме, че изключването на оферента е сред признатите възможности за държавата членка, допуска ли принципът на пропорционалност, установен в член 5 ДЕС, посочен в съображение 101 от Директива 2014/24/ЕС и прогласен от Съда за основен принцип на правото на Съюза, национална правна уредба, като тази в член 80, алинея 5 от Законодателен декрет № 50 от 2016 г., която предвижда, че когато по време на процедура за възлагане на обществена поръчка се установи основание за изключване на посочен подизпълнител, във всички случаи се разпорежда изключването на икономическия оператор — оферент, дори когато има и други подизпълнители — които не са изключени и които отговарят на изискванията за изпълнение на работите, които ще бъдат възложени на подизпълнител — или когато икономическият оператор — оферент е декларирал, че се отказва от подизпълнителите, тъй като той самият покрива всички изисквания за изпълнение на поръчката?

⁽¹⁾ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 2014 г., стр. 65).

**Преюдициално запитване от Hof van Cassatie (Белгия), постъпило на 18 юни 2018 г. — Infohos/
Belgische Staat**

(Дело C-400/18)

(2018/C 301/23)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van Cassatie

Страни в главното производство

Жалбоподател в касационното производство: Infohos

Ответник в касационното производство: Belgische Staat

Преюдициален въпрос

Следва ли член 13, част А, параграф 1, буква е) от Шеста директива 77/388/ЕИО ⁽¹⁾ от 17 май 1977 г., понастоящем член 132, параграф 1, буква е) от Директива 2006/112/ЕО от 28 ноември 2006 г., да се тълкува в смисъл, че позволява на държавите членки да определят условие за изключване на предвиденото в тази разпоредба освобождаване от данъчно облагане, по силата на което самостоятелна група, предоставяща услуги и на лица извън своя членски състав, става задължено лице по ДДС в пълен обем и във връзка с услугите, които предоставя на своите членове?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, 1977 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 5 юни 2018 г. — Tedeschi Srl
от свое име и като представител на Rti, Consorzio Stabile Istant Service от свое име и като
представител на Rti/C.M. Service Srl, Università degli Studi di Roma La Sapienza**

(Дело C-402/18)

(2018/C 301/24)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato